

Nu siger den ærede Ordfører vel, at man ønsker et Landsting, hvor den privilegerede Valgret skal være bortfalden, men vi have ikke hørt noget som helst om, hvad der da skal træde i Stedet. Den ærede Ordfører siger, at han ønsker et Landsting, der ligger paa den almindelige Valgrets Grund, men dog ikke er et Ekko af Folketinget. Muligvis bliver der saa i en nær Fremtid Lejlighed til — i Aar bliver der ikke gennemført noget, det vide vi alle — at komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, hvilke Tanker, for saa vidt der ligger Tanker bag disse Ord, den ærede Ordfører og hans Parti have paa dette Omraade.

Det ærede Medlem for Københavns 10te Valgkreds (Borbjerg) talte før om den almindelige Valgrets Princip, der skulde gennemføres ogsaa i Statsstyrelsen, og nævnedes, hvorledes det var i Svejts og andre Steder. Det ærede Medlem nævnedes, at det, man der skulde have, var det samme, man havde i Foreningslivet, og at en Stat egentlig kan betragtes som en stor Forening. Men det ærede Medlem glemte, at der i Regelen i Foreningslove findes Bestemmelser, som ikke knæsatte den almindelige Valgrets Princip, saaledes som det ærede Medlem talte om det, nemlig som almindelige Flertalsbeslutninger, og Flertalsbeslutninger af en enevældig oggivende Forsamling vilde virkelig ogsaa kunne føre til et Tyranni af den anden Verden. Det ærede Medlem glemte, at der i de fleste Foreningslove findes Bestemmelser om, at der til Gennemførelse af visse Foranstaltninger kræves en kvalificeret Majoritet. Og det ærede Medlem benævnedes dog ikke at gaa saa langt for at finde saadanne Bestemmelser. Jeg har tilladt mig en Gang tidligere, for 4 Aar siden, at drage dette frem. Det mest demokratiske Samfund, vi vel have, nemlig Fagforeningerne, har nemlig en Lovbestemmelse, hvori der staar, at i Tilfælde af Arbejdsstandsninger kan der opkræves et vist Ekstrakontingent, men dette Ekstrakontingent kan ikke gaa højere end til et bestemt Beløb, og naar der er Tale om en Forhøjelse af dette, kan det kun ske ved en Generalforsamlingsbeslutning, hvor 3/4 af Generalforsamlingens stemmende Medlemmer stemme derfor. Det vil altsaa sige, at Tilliden til den almindelige Valgret er saa stor der, at naar en saa vigtig Beslutning træffes — og der gives andre vigtige Beslutninger, hvor den samme kvalificerede Majoritet kræves —, maa der en vis kvalificeret Majoritet dertil. Det vil sige, at

selv om samtlige, der overhovedet kunne udøve Stemmeret paa Generalforsamlingen, møde, vil Kravet om et saadant Ekstrakontingents Forhøjelse falde, naar blot der er een over en Fjerdedel af dem, der stemme, som modsætter sig Forhøjelsen. Dette er maaske ikke i fuld Overensstemmelse med den almindelige Valgrets Princip, men saaledes er det altsaa.

Vi kunne ikke erkende, at den almindelige Valgret ene skal herske i Samfundet, da det ikke alene er Flertallets Interesser, der skulle varetages, og da Flertallet maaske det ene Aar er eet og kort Tid efter maaske et andet. Vi anse ikke den almindelige Valgrets absolutte Herredømme for at være til Befolkningens sande Gavn og for at være betryggende til alle Sider. Vi anse det for mest betryggende for Samfundet, at de Love, der komme frem, komme frem som et Kompromis mellem de Faktorer, som med Rette bør betyde noget i Samfundet.

En Mand, hvis demokratiske Sindelag er kendt, og hvis Dygtighed ligeledes er respekteret, nemlig nys afgaaede Justitiarius i Højesteret Nyholm, udtaler i en Artikel følgende — da det ikke er en Dagbladsartikel, men en lærd Tidsskriftartikel, maa jeg maaske tillade mig at citere, hvad deene Autoritet udtaler med Hensyn til Tokammersystemet: I det ene Kammer — Overhuset, Senatet, Magnaternes Hus, Landstinget, Førstekammer — er det Grundtanken „at samle de arvelige Slægtrepræsentanter og Mænd, som ved deres Stillinger i Samfundet, Formue, Alder, Indsigt og desl. eller ved at skyldes deres Udnævnelse særlig dertil udpegede Vælgere antages fortrinnsvis egnede til at værne om det bestaaende og yde Betryggelse for Samfundets jævne og rolige Gang; og i det andet Kammer — Deputeretkammeret, Repræsentanternes Hus, Andetkammer, Folketinget — de ved umiddelbart Folkevalg med lav eller ingen Census kaarne Mænd som Fremskridtets og Bevægelighedens Ordførere. Men fra Statsideens Standpunkt er den ene af disse Retninger lige saa uundværlig som den anden.“ Jeg kan ganske slutte mig til den Betragtning, som der er gjort gældende. Dette med Hensyn til mulige fremtidige Forhandlinger om begge Tingenes Sammensætning.

Med Hensyn til Folketingets Sammensætning, hvorom der er Tale saavel i dette Forslag som i det Forslag, der om kort Tid kommer til Behandling, gaar det Forslag, jeg har stillet under Ændringsfor-